

Ordfører har ladet sig forlede af en Udtalelse et Sted i en Bemærkning, jeg veed ikke, om det er til denne Lov, om Middeltal, til selv at tage et Middeltal til Udgangspunkt for sin Regning. Idet han be- regner Folk som værende i de forskjellige Alders- tillægsklasser, tager han Middeltallet deraf og til- lægger hver enkelt Person dette Middeltal. De Herrer ville f. Ex. se, at (for at tage det efter Flertallets Forslag) er der 211 Personer, som ere Postmestere af 3die Grad og i Spide dermed. Disse kunne faae indtil 500 Kr. i Tillæg efter Forslaget. Der er altsaa een Gruppe, som ingen Ting faar, een Gruppe, som faar 100 Kr., een 200 Kr., een 300 Kr., een 400 Kr. og een 500 Kr. Det er jeg Grupper. Lægger man disse sammen og dividere med 6, faar man altsaa 250 Kr., og naar man multiplicerer det med 211, faar man ganske rigtig det Tal, som den ærede Ord- fører har anført, nemlig 52,750 Kr. Men Sa- gen er den, at Udgangspunktet er faldt; thi for at det skulde være rigtig, forudsætter det, at der skulde være lige mange omtrent i hver Klasse. Men det er ikke Tilfældet. Naar man vil se Listen igennem, vil man finde, at der er maaste En eller To knapt nok i den ældste Klasse, og efter- haanden, som man synker nedad, kommer der flere og flere. Altsaa er det klart nok, at hver af disse Klasser indtræder med forskjellig Vægt i Beregningen, men den ærede Ordfører har ladet dem indtræde med den samme Vægt. Nu siger den ærede Ordfører maaste, at det har Ministeriet ogsaa gjort. Nei, det har det ikke; thi Ministe- riet har ganske vist gjort Beregningen efter Mid- deltallet, men det har tillige foretaget en til de foreliggende Forhold svarende Reduktion til Slutningen. Thi ellers var det klart nok, at naar der var regnet ens, maatte den ærede Ord- førers Alderstillsagssum blive den samme som Ministeriets Alderstillsagssum efter Ministeriets For- slag. Naar de Herrer ville se paa dem begge, ville de finde, at efter Lovforslaget vil den ærede Ordfører have Summen op til 103,026 for Alderstillsag, medens Ministeriet i sit Overslag kun har 79,600 Kr. Der er altsaa en Forskel af ikke mindre end 23,426 Kr. Naar man reg- ner paa den Maade, kan man nok faae Procenten op. Men, det er ikke rigtigt regnet. Dersom man regner rigtigt, reducerer efter den forskjellige Vægt i de forskjellige Aldersklasser, vil man komme til, at Ministeriets Forslag overskrider det nuværende med knapt 30 pSt. (det er snarere mellem 28 og 30 pSt.), og naar man anvender den samme Operation paa Flertallets Forslag, vil man se, at de 24 pSt., hvormed dette pranger, synker ned til mellem 17 og 18 pSt. Jeg tror nu endog, at Ministeriets Forslag er temmelig rundeligt, og jeg vil sige, at ved en Beregning, jeg har gjort, er jeg for Ministeriets Beregnings Bedkommende kommen til en endnu noget mindre Sum, men det er altid bedre at regne for Meget, end for Lidt. Med

Sensyn til det andet Bilag, nemlig Bilag 2, da tilstaar jeg oprigtigt talt, at jeg har været noget forundret over, at den ærede Ordfører har udsørt det enorme Regnearbejde, han har, thi det er mig ufatteligt, hvad det skal oplyse om med Sensyn til Postvæsenet. — Det er en ren statistisk Op- gjørelse af et Forhold i et givet Dieblit, som næste Dieblit forandres, — det skulde da være, om det var til en Røst for de Embedsbetjenede, som efter denne Opjørelse faae Ingenting eller Minus i Tillæg, at faae at vide, at deres Klasse gennemsnitlig havde et Tillæg, men jeg antager, at denne Røst vil være temmelig utilfredsstillende. Efter min Formening staar altsaa Sagen for Diebliffet saaledes, at, hvis Thinget vedtager Flertallets Forslag og fastholder dette, vil det ikke se denne Lov komme ud. Jeg beklager oprigtigt dette og det af to Grunde; for det Første for den Stats Skyld, her er Tale om, og som haardt trænger til for dens ansvarsfulde og flittige Ar- bejdes Skyld at faae en passende Lønning, men jeg beklager det dernæst ogsaa for Folkethingets Skyld, fordi jeg tror, at det er overoidentlig uheldigt, naar den Slags Love efter at være behand- lede her i Folkethinget, gaar herfra i en saadan Skikkelse, at de enten begraves i Landstinget eller ogsaa føres igennem i Landstinget i ændret Skikkelse, saa at vi da skulde have det Syn at se dem kastede tilbage som en Voldt mellem Lands- thing og Folkething, og til Slutning have i den Institution, der mindst af alle egner sig til at af- gjøre den Slags Ting, nemlig Fællesudvalget.

Formanden (Krabbe): Der var et Af- snit i det ærede Medlems Foredrag, hvori han mere end ønskeligt kom ind paa, hvad der er pas- seret i Udvalget. Foranledning dertil manglede ikke ganske; men det er og bliver dog en Afvei, som jeg skulde tillade mig at advare imod.

Th. Nielsen: Nu have vi jo hørt de to ærede Sagkyndige, som føre Ordet, nemlig den ærede Ordfører for Flertallet (Zauber) og den ærede Ordfører for Mindretallet (Overmoes), og naar jeg nu derfor tager Ordet, er det fra et rent Lægmandsstade, fra Befolkningens Stade. Jeg kan ikke komme op i de Sagkyndiges Sfære, end- skjøndt jeg ganske vist ogsaa har haft en lille Smule med denne Sag at gjøre, idet jeg i sin Tid var Ordfører for Postloven, og ogsaa siden gjentagne Gange ved Finantsloven har fremfyn- det eller søgt at fremstynde navnlig Landpostud- viklen. Ser jeg nu paa denne Sag fra Befolk- ningens Stade, tror jeg at turde sige, at Befolk- ningen tillægger Postvæsenet en meget stor Betyd- ning. Der er vel næppe nogen Institution, der har større Betydning for den almene Oplysning, ja, jeg kan gjerne tilføje for Befolkningens Ud- vikling i det Hele, end netop Postvæsenet. Alle er- kjende jo vist af Erfaring, hvilken Værdighed det